

۲۰۱۷/۰۳/۳۰

صلاح الدین سعیدی

صلح و استقرار در افغانستان و منطقه!

تفاهات صلح بین الافغانی زمانی نتیجه مطلوب و مثبت خواهند داشت که به رهبری خود افغان ها باشد. مذاکرات صلح بین نیرو های مختلف افغانی به رهبری هر مرجع ثالث آغاز یافته می تواند اما بدون تسلط خود افغان ها نتیجه مطلوب نخواهد داد.

تجارت پاکستان به فروش متاع طالب در بازار مسکو خریدار خوب پیدا کرد که آن تجارت و در موفقیت این تجارت قسماً اما به نحوی قابل درک حاکمیت تقصیر کابل بود. قابل درک به خاطر این که حاکمیت کابل (افراد در حاکمیت کابل) نمی خواهند و یا به خود اجازه نمی دهند تا امریکا را به خاطر تماس های خویش با روس ها بیشتر از آن حد مقرر روابط، حتی به قیمت ضرر به منافع علیای افغانستان هم که باشد، منزجر بسازند.

پاکستان با این ابتکار فروش متاع طالب و این تجارت خویش آن اجماع منطقی که علیه پاکستان به وجود آمده بود چنانچه گفته آمدیم قسماً در اثر بی کفایتی حاکمیت کابل موفقانه شکست.

حال که به رضایت اداره ترامپ و یا عدم رضایت جانب امریکایی ابتکار در دست مسکو ظاهراً تحت نام و بهانه مبارزه علیه داعش است و ایران هم در آن بی بهره نیست به زمامداران ما چه می ماند؟ امریکا از اشتراک در کانفرانس قریب الوقع مذاکرات صلح در باره افغانستان و منطقه در مسکو امتناع ورزیدند، با وجود آن هم از جانب مسکو دعوت شده اند.

درین گیر و دار آیا امریکا حد اقل بی درد سری برای روس ها می خواهد؟ جواب یکی و روشن: نه. سوال: آیا ایران زدودن داعش را به قوت به قدرت رسیدن طالب در منطقه می خواهد؟ جواب: زدودن داعش، سنی ها و تاثیر آن عربستان سعودی را در منطقه می خواهد. بلی می خواهد. اما به صورت قطع نمی خواهد طالب در افغانستان به قدرت برسد.

ایران می خواهد تا برنامه های دینی، فرهنگی و سیاسی و اقتصادی خود را در افغانستان به زور ستون پنجم خود در داخل حاکمیت کابل و به زور افراد ملبس به لباس طالب و طالبان عملی و تحقق بخشد.

افغانستان باید بازار فروش امتعه ایرانی بماند و مواد خام افغانستان باید کماکان به پول ناچیز و قاچاق به ایران برود و افغانستان باید توان استفاده از آب های خود را نداشته باشد. در حالت بد اقل اگر حجم آب دریای هیرمند مثلاً سالانه یک میلیون متر مکعب آب باشد و یا نیم میلیون متر مکعب، اما ایران باید سالانه قسمت ثابت آب خود را ازین دریا

داشته باشد. حال که در وزارت جناب تورن صاحب اسماعیل خان برق وارد شد اما به آب های افغانستان و بند آبها به خاطر گل روی باداران ایرانی شان برنامه ای روی دست گرفته نشد.

و اما پاکستان درین تجارت از یک طرف اجماع منطقه را علیه خویش شکست، افغانستان را با روس، چین و ایران به نحوی مواجه کرد و در تطبیق برنامه های خویش مرتب کار می کند. پاکستان به سرمایه گذاری تاریخی چین (چین - پاکستان اکونومیک کوری دور) خود را به نحوی از امریکا مستغنی می داند اما باز هم اگر خیراتی از امریکا بدست آورد، رد نخواهد کرد. پاکستان با ادامه صدور ترور و دهشت، چه به نام داعش و یا طالب و فشار دادن حاکمیت ضعیف کابل و ستون پنجم بس قوی خویش در حاکمیت کابل و در جبهه هر روز حاکمیت کابل را به زانو زدن روزتا روز نزدیک می سازد.

از جانب دیگر می دانیم که در کانفرانس قریب الوقوع مسکو عمدتاً به مشوره پاکستان و یا هم قسملاً ایران همان شاخه های حرکت طالب اشتراک خواهند کرد و امتیاز خواهند خواست که به رضایت پاکستان باشند. پس واپس رسیدیم به همان نقطه صفری که پاکستان می خواست برسد. و این همان دادن امتیاز به پاکستان است. دادن امتیاز به پاکستان در افغانستان یعنی زانو زدن به پاکستان.

در چنین شرایط و در چنین حالات اشتراک کابل در کانفرانس مسکو و پیامد های آن چه خواهد بود؟ اگر امریکا درین کانفرانس عدم شرکت خود را تأیید کند در آن صورت اشتراک جانب افغانی به چه معنا خواهد بود؟ و اگر اشتراک کند و امتیاز بدهد همان می شود که صلح؟! به افغانستان از راه پاکستان می آید و چنین صلح پاکستانی صلح نیست.

در چنین شرایط که یکی از اهداف مذاکرات خارج کردن برادر افغان از آله دست دشمن و خاصتاً دشمن پاکستانی است. چه باید کرد؟

باید در صورت حضور و یا بدون حضور امریکا در کانفرانس قریب الوقوع مسکو اشتراک کرد. اشتراک به سطح سفیر افغانستان در مسکو و وزیر اقوام و قبایل افغانستان و حد اکثر معاون وزارت خارجه. افغان کفایت می کند. اما کانفرانس باید تحت ریاست وزارت اقوام و قبایل افغانستان باشد.

درین کانفرانس مواضع و سیاست صلح افغانستان تشریح شده و توافق بر این صورت گیرد که چطور عوض امتیاز گیری و عوض تفنگ ملت افغان تصمیم گیرنده اصلی شود و تمام نیرو های سیاسی کشور برای یک انتخابات در سطوح متخلف آماده شوند. به این ترتیب تمرکز اصلی بر متمدن ساختن مبارزه سیاسی باشد. و دو مطلب.

افزون بر این: در مذاکرات با حزب اسلامی جانب افغانی و کابل بنا بر مخالفت های داخلی و به زور و زر رسیدگان به زور ب ۵۲ به نتایج ملموس نرسیدیم و کار درین عرصه در جانب افغانی نا امید کننده و خطرناک است.

سؤال امنیت سر کسانی که در چوکات این مذاکرات به کابل بیایند هنوز لاجواب است. زخم ها آنقدر تازه است که متحدین جهانی حاکمیت کابل، به زور و زر رسیدگان افغانی شان و آنهایی که جگر گوشه های خویش را در حوادث تراژیک کشور از دست داده اند به عهد خود وفا نخواهند کرد و سر زنده کشیدن مخالفین مسلح موجود که در چوکات سیاسی به زندگی امن آغاز کنند سر به سلامت خواهند برد؟ سؤالی که جواب آنرا زمان خواهد داد اما من آنرا بس تاریک می بینم.

و ها تجارت بر اسلام از جانب پاکستان ادامه دارد :

وزیر داخله پاکستان را فیسبوکی ها و فیسبوک وار خطاء کرده و اینک به مقامات امنیتی امریکا و دست اندرکاران فیسبوک به توافق رسیده اند که تشویش های پاکستان را درین عرصه مرفوع سازند.

گفته می شود که درین عرصه به پاکستان اطمینان داده شده که تشویش های شان در نظر گرفته خواهد شد.

تشویش پاکستان در ظاهر امر نشرات ضد اسلامی است. اما در عمل چنین خواهد شد که اول در فیسبوک من مطالب ضد اسلامی را بدون خواست من نشر و بعد فیسبوک من را به نام نشر مطالب ضد اسلامی مورد پیگرد و بسته کردن قرار خواهند داد. تجارت بر دین و فروش دین توسط حکام پاکستانی ادامه دارد.

مسلمانان و خیر خواهان جهان مطلع باشید! الهی خیر

زنده باد مردم قهرمان افغانستان

دوکتور صلاح الدین سعیدی

